

Radek ŠEDINA, *Role dechové hudby v českém nacionálním hnutí v druhé polovině 19. století na příkladu Kolína*, bakalářské práce, Ústav historických věd Fakulty filozofické, Univerzita Pardubice, Pardubice 2022

Radek Šedina předkládá text k pokusu o obhajobu už potřetí, nutno říci, že současná podoba práce má nejbližší nárokům kladeným na kvalifikační práce a poroto ji lze pro tentokrát s klidem **doporučit k obhajobě**, rozhodně se však nejedná o text, jež by nebylo možno finalizovat lépe a úspěšněji.

Tématem práce je tentokrát sepjetí vývoje dechové hudby s proměnou politického kontextu vývoje v českých zemích v 19. století. V Šedinově podání se pak jedná především o registrování vlivu nacionalizace české společnosti v této kulturní tvorbě v regionu Kolínska. Zde lze konstatovat, že se daného cíle v práci nezdařilo dosáhnout. Text totiž rozhodně nepředstavuje vyčerpávající analýzu vývoje dechových hudebních těles v daném regionu, ani jejich vliv na projevy národní emancipace. Radek Šedina spíše nastiňuje sondu do role jednoho ze zde působících těles – hudebního souboru, zformovaného pod záštitou Sokola kapelníkem Františkem Kmochem. Nejedná se dokonce ani o ucelený přehled působení souboru, nicméně i přesto je práce, jež je spíše sondou do některých forem hudebních projevů, jež soubor v průběhu svého působení předvedl, textem přínosným.

Klíčovým elementem statí Radka Šediny je totiž náhled na hudbu jako jednu z dalších forem komunikace společenských témat. Práce tedy nehodnotí dechovou hudbu jako axiologický systém, ale snaží se interpretovat širší kulturní roli hudebního souboru, a právě v dané rovině se jasně rýsují kořeny obliby podobných těles v druhé půli 19. a první polovině 20. století. Hudební soubor v rámci „spanilé jízdy“ do německy mluvících oblastí Čech výletem na Sněžku mohl manifestovat mnohem razantněji, zábavněji a také de facto nenapadnutelně politické i kulturní ideje nacionalizované společnosti, díky čemuž nabýval na masivní popularitě. To jsou informace, jež jsou v pozadí Šedinova textu a je skutečně škoda, že se česká historiografie nevěnuje danému aspektu hudební sémiotiky detailněji.

Nicméně je nutno uvést také problematické aspekty předkládané práce. Autor nedokáže vždy dosáhnout vytříbené stylistiky, nezřídka repetitivně opakuje již dříve popsané informace, neužívá správně zkrácených citací, nedokáže identifikovat některé geografické

údaje (Freiheit), či neporozumí subtilním rozdílům mezi pojmy konstituční monarchie, liberalismus a demokracie, to když tvrdí, že již v polovině 19. století hudbou rezonovaly demokratizační tendence společnosti (s. 16).

Za nejproblematičtější však považuji následující body; v úvodu chybí celkové zhodnocení pramenů v rámci regionálních paměťových institucí, nevíme tak, jaké výseči pramenných zdrojů se vlastně v rámci své sondy věnoval, dále – příliš často se uchyluje k pouhému přebírání informací ze zdroje – zejména při analýze ruského zájezdu dechového souboru Šedina věnuje příliš velkou pozornost okolnostem vzniku výstavy, aniž by to bylo zásadně přínosné pro kontext bakalářské práce, zejména však jsou občas znát nedostatky v porozumění širšímu kontextu problematiky. Z výkladu čtenář získává dojem, že se vývoj hudebních těles ubíral zcela jasnou cestou – od vojenských kapel k měšťanských souborů – od rojalismu k nacionalismu. Nejsem si však jist, zda byl vývoj skutečně tak jednoznačný. Naopak, většina profesionálních hudebníků působila během svého života v několika hudebních tělesech, často i paralelně. Jeden den mohli v rámci oslavy vojenských vysloužilců *Radeckého pochod*, druhý den v rámci sokolské slavnosti *Kde domov můj* a třetí den lidové písně nad hrobem místního tesaře. Nejsem si tedy jist, zda členům souboru vždy tolik záleželo na všeslovanských idejích a zda se na svět nedívali mnohem pragmatičtěji. Ale na to by mohla odpovědět pouze detailnější analýza.

Text je tedy místy zajímavou reflexí role hudby ve společnosti, nedokáže však zachytit potenciální spektrum role hudby komplexněji, byť jen v jediném regionu. Namísto analýzy a propracovanější sémiotiky (Macura je přitom kolegovi znám) místy nabízí spíše popisné parafráze pramenů. Zvážíme-li vše výše řečené, pak je nutno **práci doporučit k obhajobě s návrhem známky D (velmi dobře mínus)**.